



Andrijan Turan

Ostrovné obrysy a ornamenty

„Nekráčajte tam, kadiaľ vedie cesta. Vydajte sa tadiaľ, kam nič nevedie, a nechajte za sebou trasu.“

RALPH WALDO EMERSON

Na pláži v Koh Samui

Mi určite štyridsaťkilový mládenček Shong
 aj dnes prinesie slnečník, očistí ležadlo,
 a ak by som vysmädol či vyhladol,
 je vždy veľmi blízko,
 keďže moja malá peňaženka
 mu zaistí pekný príjem.
 Naša nepísaná dohoda je jasná
 a tvárime sa ako pradávni priatelia,
 hoci ma tento thajský
 plážový podnikateľ
 pozná len dva dni, a keď odtiaľto odídem,
 nikdy si na mňa nespomenie,
 stále sa úprimne usmieva
 a je milší
 ako niektorí nemenovaní členovia
 mojej rodiny.
 Určite ho mám radšej
 ako svorku spotených úžerníkov
 a milosrdných mafiánov,
 ktorí sa v našom parlamente

v priamom prenose trpezlivo tvária,
ako veľmi im každodenne ležia na srdci
moje záujmy a zdravie.

Ostrový lásky

Hans Müller priletel
na tento krásny kúsok zeme
len dnes ráno.

Po trase Mníchov – Bangkok – Koh Samui.

Je biely ako zle vypečená
francúzska bageta,
oči má od únavy a whisky,
čo chľastal zdarma na palube,
červené ako angorský králik,
a ani dych mu
pri tých 170 kilách váhy
nevonía nijako vábne.

Li Than má len o štyridsať rokov menej,
pleť ako alabaster,

oči žiarivejšie než kvety lotosu
a je poslušnejšia a prítulnejšia
ako čínsky palácový pinč.

Li je už päť rokov pre Hansa

kuchárkou, masérkou, milenkou, slúžkou, servírkou, ošetrovatelkou,

prekladateľkou, pozornou poslucháčkou

a sprievodkyňou,

čo podrobne pozná
všetky miestne zvyky a obyčaje.

Obézny Bavor si svoju super spoločníčku

prenajíma pravidelne na mesiac,
vždy v novembri a apríli, a ona
si po jeho odchode odloží na účet
solídnu sumičku, ktorá už uživí
jej rodičov, brata, sestru a ich deti.

Nad touto sladkou symbiózou
sa nikto nikdy nevzrušuje,

tak to v Thajsku chodí už desaťročia.
Láska a blýskavá kreditka
všetko pekne prekryjú a ospravedlnia,
najmä ak to dojemné divadielko
hrajú takí mizerní herci.

Frajeri z Chemnitzu

Na diaľniciach, v oblohe,
na cestách ťa budem hľadať.
Keď ťa nájdem ako v svojich snoch,
budem ťa milovať v mesačných lúčoch,
aj keby to malo trvať mesiac alebo rok.

Dean Reed, The Search

Mesto Karl-Marx-Stadt
v bývalom východnom Nemecku
sa dnes volá Chemnitz a
stavební robotníci Rudi a Miki
bývajú dodnes v paneláku,
na ktorom si ešte pridobre pamätajú
obrovský portrét Ericha Honeckera.
Na Koh Samui prichádzajú pivní priatelia
zakaždým v marci za krásnymi kočkami,
čo sa v meste vždy večer vrtia
okolo blýskavých chrómových tyčí a
pokrikujú na každého belocha,
ktorý ide náhodou na skútri okolo.
Kamoši stavbári po polnoci
sedia so siedmym pivom
na špinavých schodoch
malých miestnych potravín 7-Market
a pijú zvetrané pivo Chang,
čo chutí a aj vyzerá
ako skysnuté psie šťanky.

Sú sami, spotení a so spálenou zošúpanou kožou
po celom tele
vyzerajú ako leproidní bezdomovci
z bombajského slumu.
Nikto ich nechce, nevidí, nestretne,
nevypočuje a neosloví
s ponukou servilného sexu.
O mesiac doma v sídliskovej krčme
Schwarze Katze
budú rozjareným kolegom
pri šiestom šnape vzrušene rozprávať,
ako to týždne razantne roztáčali
v plážovom bare Coco Mantra
na vysvietenej Chaweng Beach,
a všetky tie štíhle báječné baby,
kňažky zmyselného zvädzania a stopercentného sexu,
boli len ich.
Rudi a Miki sú roboši
z východného Nemecka,
čo majú v krvi
klonovaný komunistický vírus
Ericha Honeckera
a kdesi hlboko v skrini
bonzácke legitimácie zo Stasi.
Oni nikdy nebudú iní!
Ich kamaráti, ktorí ani v spotenom sne
nenaberú odvalu na podobné
dokonalé dobrodružstvo,
musia byť krásne klamaní.

Schody do neba

Chrám veľkého Budhu Wat Phra Yai
pri rybárskej dedinke Bophut
je symbolom ostrova Koh Samui.
Dvanásť metrov vysokú zlatú sochu
sediaceho Budhu

zbadáte ako prvú,
keď prilietate na ostrov,
a budete si ju pamätať po celý život.
Ku kolenám Boha,
čo majestátne sedí s dľaňami nahor
na vysokej rozľahlej terase
a jeho póza je symbolom
vytrvalosti, čistoty a osvietenia,
sa dostanete len pešo
po strmom schodisku,
ktoré smeruje skoro
na prvé poschodie nebies.
Na úpätí schodiska sedia
traja holohlaví mnísi
v oranžových rúchach,
ktorí vám za pár drobných
uviažu na zápästie
posvätené ochranné náramky
a potom pridajú
nejakú nezrozumiteľnú modlitbičku
v ich jazyku.
Všetci turisti pokladajú za povinnosť,
aj v tom omračujúcom teple,
čo vám vysaje z tela všetku energiu,
vzdať soche úctu.
Tento chrám nebude nikdy prázdny!
Budha sa vám zvrchu
pekne
pomaly
prihovára
milosťou
svojho
mlčania.

Sen za posledné drobné

Šatkou za 350 bathov
ti ten štúply plážový predavač
zatielil znenazdajky nezaplatiteľný výhľad
na celkom pokojné more,
ktorý bol dva dni pred odletom
do Európy cicanej covidom
z poloprázdnej pláže Lamai Beach
oveľa krajší
ako dva týždne povinnej karantény,
čo sa čoraz rýchlejšie približovali.
Napokon sme ten kúsoček lesklej látky
zjednali presne na polovicu.
Bolo nám naozaj jedno,
či túto nepotrebnú handierku
s jednoduchým vzorom
doviezla do Bangkoku
medzi miliónmi podobných zbytočností
obrovitánska kontajnerová loď Emma Mærsk
priamo zo Singapuru.
Aj ty si vedela,
že tú hodvábnu šatku
si doma podvečer
položíš na tvár,
zavrieš oči,
a zasa budeš počuť šum vln,
zacítiš omamujúce lúče slnka
a na podnebí sladkú chuť manga.
Pretože to nie je len kúsok látky
so vzorom sivastých slonov
kdesi z pralesa,
ale čistý a nežný
stelesnený sen Siamu.